3.000.000 — новогодишенъ късметъ

(игра съ преобличане)

ДЕЙСТВУЮЩИ ЛИЦА:

Вѣра — ученичка
Саша — ученикъ
Мистеръ Дубелве
Джонъ — негърче
Анна — стара слугиня
Ролитѣ на мистеръ Дубелве, Джони и Анна изпълняватъ Саша

На сцената Вѣра и Саша

Вѣра. По добре не се моли! Казахъ, не давамъ, и свършено!

Саша. Азъ те задъл..давамъ! Честна дума, ще ти ги дамъ! Само единъ левъ!

Вѣра. Защо ти е тоя левъ?

Саша. Много ми е нуженъ. Ти не можешъ да си представишъ, колко ми е нуженъ.

Вѣра. Знамъ... за бонбони!

Саша. За бонбони! За такова нѣщо ще ти се моле! Та азъ никога не имъ бонбони!

Вѣра. Та кой вчера изяде петъ голѣми шоколадени бонбони предъ менъ? И онзи день цѣли петъ шоколади?

Саша. Не помни такъвъ случай...

Вѣра. Азъ пъкъ помня. Днесъ можешъ да потърпишъ. Па и пари нѣмамъ у себе си!

Саша. А тритѣ лева?

Вѣра. Какви пари съчувашъ? — откждe?

Саша. Самичка ми ги показа, а сега — „какви", „откждe"!

Вѣра. Тѣ на менъ ми сж нужни!

Саша. Зна'и, не давашъ? Нито единъ левъ!?

Вѣра. Нито една стотинка.

Саша. У, колко си лоша! (приготвя се да бѣга)

Вѣра. Ти кждe?

Саша. Да се давя! Или да поискамъ отъ нѣкой другъ (излиза)

Вѣра. (сама) Ако бѣше за работа... а то за бонбони. Азъ сжщо... обичамъ да ямъ бонбони... два... три... четири... млѣчни, шоколадени или фруктови... даже всички сортове изведнъжъ. (Разхожда се размисляйки). А, наистина, напразно не звехъ единъ левъ на Саша! Нему сжщо му се иска. Иска му се! И на менъ ми се иска? Той вчера не ме покани. Даже ей тошничко (показва) не дале да пробвамъ. Е, нека да види, какъ азъ ще се наслаждавамъ. Дайте ми за три лева млѣчни и шоколадени бонбони! (Стремително влиза Мистеръ Дубелве. Той е съ цилиндъръ, къли панталони, жилетка, очила, черенкава брада и мустаци).

Дубелве. Олъ райтъ! Или какъ е това на български! (Гледа въ речника). До...ниждане!

Вѣра. Здравейте!

Дубелве. Именно така, здравейте! Азъ търся единъ младъ човѣкъ... щастливъ човѣкъ! Азъ пристигамъ отъ Америка... Азъ разпитвахъ всѣки, кждe живѣе Саша... Ива...новъ!... Мистеръ Саша Ивановъ.

Вѣра. Саша ли ви е нуженъ!

Дубелве. Да! Азъ му донесохъ голѣмо щастие!

Вѣра. Той ми е приятель. Тукъ е. А за какво ви е нуженъ?

Дубелве. Азъ дойдохъ... да го взема въ Америка

Вѣра. Кого! Саша? Той нѣма да дойде!

Дубелве. Нима той е толкова глупавъ? Той, разбира се, ще дойде въ, Америка.

Вѣра. Та защо му е да отива въ Америка?

Дубелве. О, такъвъ рѣдъкъ случай! Това е забележителенъ случай! Разбирате ли?

Вѣра. Още нищо не разбирамъ.

Дубелве. Сега ще ви обясна! Ню-Йоркъ е... голѣмъ градъ!

Вѣра. Зная... учихме по география.

Дубелве. Тамъ има много улици...авею... Тамъ живѣеше мистеръ Ивановъ! Царя на каката и лустрото? Мистеръ! Собственъ домъ, яхта, три автомобила и айроплавъ... Само че Мистеръ Джонъ Ивановъ заболѣ отъ възпаление на пѣтитѣ и умрѣ.

Вѣра. Така. А какво общо има въ тая работа нашия Саша?

Дубелве. (Изважда хартия). О! Завещание! (Чете) „Всичкото свое състояние оставямъ на моитѣ роднини. Ако такива не се окажатъ, завещавамъ да се построи санаторумъ за престарѣлитѣ котки и кучета". Ние дълго търсихме роднини и намѣрихме. Вашия Саша Ивановъ...

Вѣра. Нашия Саша Ивановъ?

Дубелве. Четвърти братовчедъ на Мистеръ Джонъ Ивановъ! На него преминава къщата, яхтата, три автомобила, аироплана и три милиона долара

Вѣра. Кому, на Саша?

Дубелве. На мистеръ Саша Ивановъ.

Вѣра. А вие не сте ли отъ лудницата?

Дубелве. Моята фамилия е Дубелве! Азъ съмъ главенъ пълномощникъ на покойния мистеръ Джонъ Ивановъ... Ай! (Търси нѣщо наоколо).

Вѣра. Какво търсите?

Дубелве. Кждe ли е моята чанта отъ крокодилова кожа, въ която бѣха всичкитѣ пари?

Вѣра. Вие дойдохте безъ чанта!

Дубелве. Хиляди проклятия! Значи, значи изгубихъ съмъ я, когато съмъ тичалъ отъ автомобила до тукъ! Азъ ей сега ще я намеря. (Стремително излиза на-